

תת"ע 8750/05/13 - מדינת ישראל נגד ברדה ערן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8750-05-13 מדינת ישראל נ' ברדה

לפני כבוד השופט דן סעדון	מדינת ישראל
המאשימה:	
נגד	
הנאשמים:	ברדה ערן

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין שנ ניתן בעניינו של הנאשם ביום 9.2.13.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות לאחר שבגופו נמצא ריכוז אלכוהול של 345 מ"ג לליטר אוויר נשוף. ביום 9.10.13 התקיים דיון בתיק **בנוכחות הנאשם** וסנגורו דאז עו"ד גאלב. הסנגור ביקש לדחות את הדיון וזה נדחה - בנוכחות הנאשם ובידיעתו- ליום 9.12.13. בין לבין, ביום 10.11.3 ביקש סנגורו דאז של הנאשם להשתחרר מייצוג. בקשתו נענתה בחיוב. ביום 9.12.13 התקיים דיון בתיק. הנאשם לא התייצב ועל כן נשפט בהיעדרו והוטלו עליו בין היתר 30 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

2. ביום **10.12.13**, יום לאחר מתן פסק הדין, הגיש **אחיו של הנאשם** בקשה לדחות את הדיון. הבקשה נדחתה משום שלאחיו של הנאשם לא היה כל מעמד בתיק.

3. ביום 16.1.19, **חמש שנים לערך לאחר מתן פסק הדין**, הגיש הנאשם בקשה זו. בבקשה טוען הנאשם כי ידע על שחרורו של עו"ד גאלב מייצוגו ועל כן שכר שירותיה של "עורכת דין מאזור הדרום". "עורכת הדין" מסרה לו, לטענתו, כי הדיון יידחה. עוד טען הנאשם כי היה נתון במעצר בית ועל כן התקשה לעמוד בקשר עם "עורכת הדין". הנאשם מציין בבקשה "...כי נודע לו (לנאשם- ד.ס.) על גזר הדין רק לפני מספר חודשים". הנאשם טוען כי גזר הדין משית עונש "קשה מנשוא" ולא מן הנמנע שעם ביטול גזר הדין תהיה אפשרות להגיע להסדר טיעון "מקל".

דין והכרעה

עמוד 1

5. מצאתי לדחות את הבקשה ללא צורך בתגובה. ראשית, הנאשם מאשר בבקשתו, כי כבר לפני "מספר חודשים" ידע על גזר הדין. אם כך הדבר - אין בבקשה כל הסבר מדוע לא פעל הנאשם כבר אז על מנת להגיש בקשה לביטול פסק הדין או גזר הדין. ודוק: הנאשם אינו טוען כי בעת שידע על גזר הדין הייתה מניעה מצדו לפעול לביטולו. שנית, טענת הנאשם כי שכר את שירותיה של "עורכת דין מאזור הדרום" נטענה בעלמא. הנאשם מציין מה שמה של עוה"ד, אינו טורח לצרף ייפוי כוח שנמסר לה, ואינו מגבה טענה סתמית זו בתצהיר. שלישית, הנאשם טען - ואני מאמין לו - כי במועד הרלוונטי שהה במעצר בית. כפי שציינתי, יום אחד לאחר מתן פסק הדין פנה **אחיו של הנאשם** - בשם הנאשם - בבקשה לדחות את הדיון אך הבקשה נדחתה בהיעדר מעמד לאחיו של הנאשם. אין כל הסבר בבקשה מדוע לאחר קבלת החלטת בית המשפט הדוחה את בקשת אחיו של הנאשם לא הגיש הנאשם בקשה לדחות את מועד הדיון או לבטל את פסק הדין, בין בעצמו ובין באמצעות עו"ד מטעמו. אינני יכול לקבל את טענת הנאשם כי התקשה, בשל תנאי שחרורו, ליצור קשר עם עורכת הדין שאת שירותיה שכר. לא ראיתי בתנאי שחרורו של הנאשם ממעצר על הגבלה האוסרת עליו לקיים קשר טלפוני בעודו באיזוק. הנאשם גם לא הסביר מדוע לא טרח לפנות לבית המשפט בבקשה לפתוח לו "חלון" באיזוק על מנת להיפגש עם עורכת הדין שאת שירותיה שכר, לטענתו.

6. טענה אחרונה אליה אדרש היא, כי העונש שהושת על הנאשם "כבד מנשוא" וקיימת אפשרות להגיע להסדר טיעון מקל יותר בעניינו של הנאשם. אינני מקבל טענות אלה. ריכוז האלכוהול שנמדד בגופו של הנאשם אינו ברף הגבוה. עם זאת, עיון בגזר הדין מלמד כי לחובתו של הנאשם למעלה מ-50 הרשעות בתעבורה, נתון שיש לו השפעה על מידת העונש. יתר על כן, אין לשכוח כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם **בנסיבותיה** כולל גם מאסר מותנה (רע"פ 8261/14 **אלחר מרדושי נ' מדינת ישראל** (8.12.14)). בנסיבות אלה, ככל שהייתה הכבדה מסוימת על הנאשם ברכיב מרכיבי העונש הרי שמדובר בהכבדה מוצדקת בשים לב להקלה לה זכה הנאשם משעה שלא הוטל עליו עונש מאסר מותנה; עונש שלא ניתן להשית עליו בהיעדרו. על יסוד כל האמור אני דוחה את הטענה כי העונש שהושת "כבד מנשוא". אני דוחה גם את הטענה כי ניתן היה להגיע להסדר מקל. הנאשם לא פירט בבקשה מה היה קו ההגנה האפשרי שלו בתיק ומהם הליקויים בחומר הראיות שבידי התביעה. לפיכך הטענה כי ייתכן וניתן היה להגיע להסדר מקל היא ספקולטיבית ואין לקבלה.

סוף דבר - אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ט, 24 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.